

Forslag

til

Lov om jagten.

Fremsat den 11. november 1965 af *landbrugsministeren*.

Kapitel I.

Jagtretten.

§ 1. Jagtretten på en ejendom tilkommer grundejeren. På uudsiftede jorder og på udsiftede købstadsjorder tilkommer jagtretten dog kommunen.

Stk. 2. På søer, åer, bække og andre lignende ferske vande, der ikke er undergivet særlig ejendomsret, tilkommer jagtretten ejerne af de tilstødende grunde, således at en grundejer har jagtret på den del af vandet, der ligger hans grund nærmere end nogen andens.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i det omfang, jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer andre end grundejerne.

Stk. 4. På havet, i fjerde og vige og på andre dele af søterritoriet har enhver dansk statsborger jagtret, medmindre disse områder er privates ejendomsret undergivet, eller jagten fra ældre tider har været betragtet som tilkommende den eller de jagtberettigede på de tilgrænsende landstrækninger. Den frie jagtret begynder ved den højeste daglige vandstandslinie.

Stk. 5. På eller fra offentlig vej må der ikke drives jagt, jfr. dog § 5, stk. 2.

§ 2. Hvis jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer en anden end grundejeren, kan grundejeren kræve jagtretten afløst efter følgende regler:

- a. Begæring om afløsning indbringes af grundejeren for en landvæsenskommission, der afgør alle spørgsmål vedrørende afløsningen, herunder fastsættelse af erstatningens størrelse, jfr. b. Landvæ-

senskommissionens afgørelse kan indbringes for en overlandvæsenskommission. Landvæsenskommissionen og overlandvæsenskommissionen bistås af en jagtsagkyndig, der udpeges af landbrugsministeren, og som deltager i sagens behandling i overensstemmelse med § 31, stk. 1, i loven om landvæsensretter. Den sagkyndiges honorar fastsættes af kommissionen og henregnes til sagens omkostninger, der afholdes af jagtfonden.

- b. Vederlaget for jagtretten skal fastsættes til en årlig pengeafgift af en sådan størrelse, at den afgiver fuld erstatning for det tab i indtægt, rettighedens afståelse kan antages at medføre under hensyn til forholdene indtil den tid, da afløsningen sker. Grundejeren kan til enhver tid frigøre sig for den årlige afgift ved kontant betaling af et beløb, der svarer til 25 gange årsafgiften. I så fald finder § 4 i lov nr. 505 af 28. september 1918 om afløsning af grundbyrder tilsvarende anvendelse.

§ 3. Når jagtretten tilkommer grundejeren, kan den ikke afhændes særskilt eller på anden måde adskilles fra ejendomsretten til grunden.

Stk. 2. Ejeren kan dog overdrage jagtretten til andre for et bestemt tidsrum, der ikke må overstige 10 år ad gangen. Ved overdragelse af brugsret til en ejendom eller dele heraf skal jagtretten, for så vidt den tilkommer grundejeren, anses indbefattet under brugsretten, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 medfører